

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון חג השבועות תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0Js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1400 משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

ירידת שער הדולר מזרזת את ביאת המשיח.

מצינו בגמרא (סנהדרין צז.) **שלשה באין בהסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה ועקרב.** ומבאר המהרש"א שכושר המשיח בגימטריא נחש יבא, לחלק מהאנשים תהיה ביאתו בחינת **מציאה** שביא להם שמחה. ולחלק מהאנשים תהיה בחינת נשיכת **עקרב.** וכן שמעתי ש**באי"ם** ר"ת **בבל יון מדי אדום** שנגאלים מהם בהסח הדעת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ש**עקבתא דמשיחא** נרמז ב**עקרב.** וכמו שכתוב על הנחש "**ואתה תשוּפנו עקב.**" וכן לנחש וגם לעקרב יש צורת האות **ץ** סופית שבה תלויה הגאולה העתידה, כמובא במדרש (ילקוט לד לד סד) **רבי אליעזר אומר חמש אותיות נכפלו וכלן לשון גאולה. ו"ך שבו נגאל אבינו אברהם מאור כשדים שנאמר "לך לך מארצך". ס"ם בו נגאל אבינו יצחק מיד פלשתים שנאמר "לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד". ו"ן בו נגאל אבינו יעקב מיד עשו שנאמר "הצילני נא". ו"ף בו נגאלו ישראל ממצרים "פקד פקדתי". ו"ץ בו עתיד הקב"ה לגאל לישראל בסוף מלכות רביעית שנאמר "איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א ש**עקרב** בגימטריא בן ישי. וכפי שמצינו בזהר (תיקונים נג:) **בדוחקא דדאגה דילהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתוב "ואת עם עני תושיע".** ורואים שדוחק הערב רב שדוחקים את התלמידי חכמים ועושקים את ממונם, זה מזרז את גאולת ישראל. וכן מצינו במדרש (ילקוט זכריה תקסט) **רבי פנחס בשם ר' ראובן חמש פעמים מקים דוד להקב"ה בספר ראשון****

של תהלים "קומה ה", אמר לו הקב"ה דוד בְּנִי אִפְלוּ אֶתָּה מְקִימוֹנִי אֶלְף פְּעָמִים אֵינִי קָם, אִימָתִי אֵינִי קָם לְכַשְׁאָרָאָה עֲנִיִּים נִשְׁדָּדִים וְאֲבִיוֹנִים נֶאֱנָקִים, הֲדָא הוּא דְכָתִיב "מִשָּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקָת אֲבִיוֹנִים עֲתָה אֶקוּם יֵאמֹר ה'". וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרְבֵּי מְקוֹצֵק בְּשַׁעֲה שְׁבָנִי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ טְרוּדִים מְאֹד מִדֹּאגַּת הַפְּרָנְסָה, אִזּוּ יָבֵא מְשִׁיחַ. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם ר' יִשְׂרָאֵל מְרוֹזֵין (נר ישראל ערך חבלי משיח), וְכַעֲיֵן זֶה בְּשֵׁם ה' אֱוֹהֵב יִשְׂרָאֵל' ('ילקוט אוהב ישראל'), שְׁכַמָּה שְׁנִים קוֹדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה שְׁפַע שֶׁל פְּרָנְסָה לְיִשְׂרָאֵל, וְאַחֵר כִּף תִּדְלָדֵל שׁוֹב הַפְּרָנְסָה, וּמֵרֵב הַקְּשִׁי יָבֵא מְשִׁיחַ.

ושמעתי שהשתלשלה אחת מגזרות הערב רב: **מע"מ** ר"ת של משיח מציאה עקרב. וזה גם הגימטריא של **ערב רב** שעולה 474. היינו **מ' ע' מ'** בגימטריא קטנה. וכן השתלשל אצל רחבעם כשהכביד את המסים על עם ישראל הוא המשיל זאת ל**עקרבאים**: (מ"א יב, יא) "וְאֲנִי אוֹסִיף עַל עַלְכֶּם אֲבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֵיִסֵּר אֶתְכֶם בְּעַקְרָבִים". וכן **עקרבאים** אותיות **ב' קרעים** וכתוב שם (יא, ל) "וַיִּתְּפֹשׂ אַחֲיָה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרָעָהּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר קְרָעִים: וַיֹּאמֶר לִירְבֶּעֶם קַח לְךָ עֲשֶׂרָה קְרָעִים כִּי כֹה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי קָרַע אֶת הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת עֲשֶׂרָה הַשְּׁבָטִים". ורואים שרחבעם

קבל ב' קרעים. וכן מובא בשם ה'ארון עדות' שניע"ל ר"ת נשיכה עקיפה לחישה, המרמזים על אחיזת הנחש והעקרב במקום זה. ולכן נחש עפר לחמו ר"ת נע"ל. וכן עקר"ב נוטריקון ערב רב עמלק. וכן עקץ העקרב מרמז על קץ ע', היינו קץ הע' שנים של חבלי משיח, שמעלה את הע' אמות על ירושלים למלחמה. והוסיף הרה"ג ר' דוד ללוש שליט"א שעקרב מרמז על הדין של מלחמת גוג ומגוג שע' אמות יעשו קרב על ירושלים, ולכן גוג ומגוג בגימטריא ע'. וכן עקרב נוטריקון ערב בקר, ומרמז על בקר הגאלה שיבוא בזמן הערב של האלף השישי.

וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שנחש"ם ועקרב"ם נרמזים בפסוק: (תהילים צז, י) "אהבי יהוה שגאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה" והנחש"ם נרמזים בראשי תבות כי הנחש מכיש בראשו, והעקרים נרמזים בסופי תיבות כי העקרים עוקץ בזנבו שזה סוף גופו. והמילה "רשעים" שנשארה באמצע זה אלו שבהם מתלבשים הנחשים והעקרים להלחם בצדיקים וה' מציל ושומר מהם, ודוקא מתוך הצרות שלהם זוכים לגאולה להמשך הפסוק "אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה". וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (יום הכפורים ב) ויאמר פסוק "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה" ויכוין כי ס"ת קר"ע. ומבאר ה'בן יהוידע (ר"ה כט.) למעלה מאותיות שר"ף יש אותיות קר"ע שהוא שם המסוגל לקרוע גזר דין ורמוז בסופי תבות אור זרוע לצדיק והוא ראשי תיבות קבל רנת עמך.

וכן מובא בספר 'קהלת יעקב': זהו גרם הנחש שעל ידי זה יהיה לעתיד לבוא אשת חיל עטרת בעלה ירידה לצורך עליה וכו'. "וכן וירד יהודה מאת אחיו" ירידה זו צורך עליה שעל ידי ירידה זו מגדע קרנות רשעים, ועל ידי זה תתרומם קרן משיח, כמו שאמר "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק" שהוא משיח. וכן האותיות יריד"ה צור"ך עלי"ה התגלו בס"ת יחיד בתנ"ך בפסוק: (בראשית ד, יד) "הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הפות אתו כל מצאו". וכפי שמובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (בראשית ד) שבעתים יקם קין. יק"ם ר"ת יתרו, קרח, מצרי. כי ג' אלה גלגולי קין להתקן. כי בהיות משה ויתרו, שאז היו להם שבעתים, שהם שבעה ושבעה שמות, אז קם קין ונתקן, והיה יקם קין, לשון קימה ותקון. ורואים שנפילת קין בעקבות חטא הנחש בבריאת העולם היתה ירידה לצורך עליה בתיקון שהיה לו אחר כך כשיתגלגל ביתרו. והוסיפו לי שמובא ב'בעל הטורים' שם "מוצאי" ב' במסורת. הכא. ואידך "כי מוצאי מצא חיים". ויש כאן רמז שאפשר להפוך את הירידה לעלייה בסוד מציאה של משיח כדלעיל. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מיכאל הראל שליט"א שירידה לצורך עליה נרמז בר"ת בפסוק: (משלי כ, כה) "מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר" וכפי שמובא ברש"י שם: "מוקש אדם ילע קודש" כשאדם נכשל ונוקש בעבירות מקלקל את קדושתו.

"ואחר נדרים לבקר" צריך אדם לחזור אחר קרבנות לנדור ולהביא ולבקש על נפשו. ונרמז כאן שכל חטא שאדם

נכשל בו זה מוקש של ירידה שיביא אותו בסופו של דבר לצורך עליה אחרי שיזכה לעשות תשובה.

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (בראשית כה) ש**נִקְמָה** בצד הקדשה היא גם מלשון **תְּקוּמָה**, כי היא באה לתקן את השני, וכן רואים ששם **א"ל** שמסמל את החסד פועל את ה**נִקְמָה** שהיא **תְּקוּן**, כמו שכתוב (תהילים צד, א) **"אֵל נִקְמוֹת ה' אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ"**. וזה הענין של קנאה שבאה לתקן את השני. והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א ש**קנאה** ו**נקמה** שהיא **תְּקוּמָה** נרמזים בכתוב: (תהילים יב, ו) **"מִשָּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקָת אֲבִיוֹנִים עֲתָה אֶקוּם יֹאמֶר ה' "**. וכן השתלשל בנקבת הגמל שנקראת **אֲנָקָה** אותיות **קנאה**, ואצל הגמל מצינו את ענין ה**קִימָה**: (בראשית לא, יז) **"וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיֵּשָׂא אֶת בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו עַל הַגָּמְלִים"**. וכן ה**גמל** הוא מלשון גמול ו**נקמה**. ומבואר לדברינו דמובא מובא בספר 'אלפי ישראל' מהמדרש שרגלי הגמל מסמלות את רגלי הנחש לפני שנקצצו. וכן מצינו בזהר חדש (רות) **כְּשִׁירָד ס"מ מְשָׁמִי מְרוֹם, רָאָה מַעֲלָתוֹ שֶׁל אָדָם, וּמֵלֶאכֶי הַשָּׁרֵת מְשַׁמְשִׁין לִפְנֵי בְּחֻפְתּוֹ, וַיֵּרַע בְּעֵינָיו. מָה עָשָׂה. נָטַל נָחַשׁ כָּמִין גָּמֶל, וָרֵכֶב עָלָיו, וַיִּרְדּוּ וּפְתָה אוֹתוֹ, עַד שֶׁעָבַר מֵאֲמֹר יוֹצְרוֹ. וְלֹכֵן סוּד הַתְּקוּמָה וְהַקְנָאָה נִרְמָזִים בַּגָּמֶל שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה הַנַּחֲשׁ שֶׁמְבִיא אֶת דּוּחָקָא דַּעֲרַב רַב שֶׁעַל זֶה אָמַר הַפְּסוּק מִשָּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקָת אֲבִיוֹנִים עֲתָה אֶקוּם יֹאמֶר ה' "**

וכעת משתלשל ירדת שער הדולר שמביא את אנקת אביונים לבקש משיח, והאותיות **שע"ר הדול"ר** התגלו באות שלישית מסוף המילה בפסוק: (ישעיה לא, א) **"הוֹי הִירְדִּים מְצָרִים לַעֲזָרָה עַל סוֹסִים יִשְׁעֲנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל רֶכֶב כִּי רַב וְעַל פָּרָשִׁים כִּי עֲצָמוּ מָאֵד וְלֹא יִשְׁעוּ עַל קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֵת יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ"**. לרמז ששער הדולר נופל כדי שיבקשו את מלכות ה' ולא ישענו על הסוסים במצרים. וכן **שע"ר דול"ר** נרמז באות ראשונה שניה שלישית בפסוק שמרמז על אלו שיורדים מירושלים לגלות ספרד לאסוף דולרים: (עובדיה א, כ) **"וְגִלְתָּ הַחֵל הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּנַעְנִים עַד צָרְפַּת וְגִלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסִפְרָד יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב"**. וכידוע שקולמבוס הספרדי גילה את אמריקה. וכן **שע"ר דול"ר** נרמז בר"ת בפסוק של נפילת חומת יריחו בכיבוש הארץ: (יהושע ו, ה) **"בְּשִׁמְעֶכֶם אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר יִרְעוּ כָּל הָעָם תִּרְוַעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחֲתֶיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נִגְדָּו"**. שמעתי מהרה"ג ר' דוד בן שושן שליט"א שהמלה **עץ** מרכבת משתי אותיות שצורתן שונה, היינו האות **ץ** היא אות **ע'** הפוכה, ושתיהן יחד מחברות מרמזות על התפשטות ענפי העץ. ואות **ע"ן** שמספרה שבעים, מרמזת על מספר שבע של שבט שמשפיע לצד הקדשה, לכן היא בצד זמין של העץ. והאות **צד"ק** סופית שהיא מהאותיות מנצפ"ך שהן דינים, מסמלת את ההשפעה שיורדת לצד הקלפה, לכן צורתה כצורת אות **ע"ן** הפוכה, לרמז על ההשפעה לצד הקלפה שבו הכל הפוך. ולכן היא בצד שמאל של העץ. ולכן הגאולה תלויה באות **ץ** שתפסיק להשפיע לקלפה, ותחל להשפיע לצד הקדשה, שהוא סוד הגאולה. וכפי שהבאנו מהמדרש אותיות דרבי עקיבא (אות צ) **צד"י מפני מה יש לו שני ראשים מפני שזה הוא ישו הנוצרי שתפס שני ראשים אחד של ישראל ואחד של אדום והלך והטעה את הבריות, וכיון שראוהו ישראל כד עמדו עליו**

ותפשוהו וצלבוהו על הצלב, מה דרשו "כי יסיתך אחיך בן אמה" ולא בן אביו. רואים שרבי עקיבא מרמז על יש"ו שיש לו שני ראשים אחד בקלפה ואחד בקדשה, והשני ראשים נרמזים בשני הראשים של האות צדי"ק. והוסיף הרה"ג ר' פנחס ל. שליט"א שמצינו כעין זה אצל משה שהעץ הפך את טבעו לפעול ישועה, כמובא ב'רפנו בחיי' (שמות טו, כב) "ויורהו ה' עץ" אמרו חז"ל כי היו המים מתוקים ונמררו והיה כל זה לנסיון, וכענין שאמר "ושם נסהו", וכאשר התפלל משה בזה והשליך דבר מר במים וחזרו למתיקותם, היה כל זה לחזק הנסיון ולקבץ בנפשם המשפלות מדת הבטחון, ועל כן רצה להמתיקם בדבר מר נס בתוך נס, ומזה שאמרו חז"ל "ויורהו ה' עץ" רבי נתן אומר הרדופני היה מר היה. ומובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שהסוד של ע"ץ זה אות עי"ן שמרמזת על העינים, שמורידה דמעות כמים שנרמזים באות צ' בגימטריא מים, ועל זה נאמר בפסוק (איכה א, טז) "על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב". וכן האות כ' סופית נכתבת מאותיות י' ונ' סופית, יוצא שאותיות ע"ץ הן בעצם אותיות עי"ן. ונאה לבאר שבעץ הזה נמצא שרש החורבן והתיקון. כמובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (תולדות סה) אלו העינים של ז"א הם נקרא ענבים, שבתוכם היין שהם תרין דמעין עלאין. רואים שהדמעות הן בחינת יין, והעינים הן בחינת ענבים. וכפי שבארנו שסוד העץ מוזג יין במים, ויש בחינה של דמעות במיזוג הזה כשנופל ביד הקליפה ונהיה "עיני עיני ירדה מים". וכשזוכים לתיקון כאן נמצא השכר הגדול, כמובא בגמרא (סנהדרין צט.) תלמידי חכמים עצמן "עין לא ראתה אלהים זולתך", מאי עין לא ראתה אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשמר בענביו מששת ימי בראשית. וכן בארנו במאמר 'חשמל דם' על כוס של ברכה שנותן עיניו בו, להתקשר ליין שבפוס דרך העין. וכן מצינו בגמרא (כתובות קיא:) אמרה פנסת ישראל לפני הקב"ה, רבונו של עולם רמז בעיניך דבסיים מחמרא. רואים שהגמרא מקשרת את השפעת העין של ה' ליין, שהעין המחיקת של ה' כבכול, היא יותר טובה מהיין הגשמי, דעין זו היא בחינת יין רוחני שהוא יותר טוב מהיין הגשמי. וכן כתוב (בראשית מט, יב) "חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב". ומבאר רש"י חכלילי לשון אדם, שכן דרך שותי יין עיניהם מאדימין. ורואים קשר לצבע האדום שמרמז על קליפת אדום. וסוד הגאולה נרמז בפסוק: (שמות טו, כה) "ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים" היינו שיש בחינה של המתקת המים המרים של הגלות, שבמקום שיהיה "עיני עיני ירדה מים" נזכה להשלכת העץ אל המים להוציא יין מענבים ואז "וימתקו המים" לזכות לגאולה. וכן האותיות משפ"ל גא"ם התגלו ברצף אותיות בפסוק: (תהילים א, ג) "והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח" כאן נמצא סוד המהפך של 'משפיל גאים ומגביה שפלים'. והוסיפו לי שאם נוריד מספר מים ממספר "עיני עיני" כדברי הפסוק נקבל מספר קץ, כי כאן נמצא סוד קץ הגאולה.

ח"י פעמים בתורה המילים "איש איש".

מובא בספר 'חבצלת השרון' (במדבר יג, ב) "איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם" בירושלמי סוטה שקלא וטריא למה כפל הכתוב לכתוב "איש אחד איש אחד", ונחלקו בזה שם דדעת רבי עקיבא דמה דכתיב ב' פעמים איש אחד הוא משום דדיברה תורה כלשון בני אדם, ודעת רבי יהודה דבאמת נשתלחו מכל שבט ב' אנשים, ומפורש שם דלדעתו באמת נשלחו כ"ד אנשים משבטי ישראל, ומה שלא מנו את כולם לפי שלא מנו אלא את החשובים שבהם, והנראה בזה, דהנה כתב המהרש"א בסוטה לה. דשילוח המרגלים היה לצורך ב' ענינים חלוקים, חדא לראות את הארץ מה היא אם טובה היא אם רעה, ושנית לצורך מערכות המלחמה, והוא לראות את העם היושב בה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב, ומעתה נראה דלזה נשתלחו מכל שבט ב' אנשים, האחד לראות טובת הארץ, והשני לראות את העם ואת ערות הארץ. והוסיף לי מו"ח שליט"א מדברי המלבי"ם שכתב דכלל ישראל רצו לשלוח מרגלים לראות את ערות הארץ לומר לאנשי הצבא לצורך מערכות המלחמה, והדרך בזה לשלוח אנשים פחותים, ולא היתה שליחותם להשיב לישראל אלא לאנשי הצבא, והשיב משה שאין לעשות כן לפי שלא תהיה המלחמה כדרך הארץ אלא יכבשוה על דרך נס, ולכן שלחו מרגלים והם היו אנשים חשובים שלוחי כל ישראל לבדוק ולראות את טובת הארץ. ואמר דלפי זה שוב נתבאר דברי הירושלמי, ד"ב אנשים נשתלחו לצורך הריגול למערכי המלחמה, והם לא נשתלחו בשליחות ישראל, אלא השיבו דבריהם לאנשי הצבא, ולכן לא מנו אותם כי לא היו חשובים, כמבואר במלבי"ם שם דהמרגלים לצורך מערכי המלחמה אינם חשובים, ואין תשובתם לישראל אלא לאנשי הצבא, ולא נמנו אלא י"ב הנשיאים החשובים שישראל שלחם לבדוק את הארץ הטובה היא.

לפי זה יוצא שהתורה ציינה בשילוח המרגלים "איש אחד איש אחד" לרמז שגם החשובים שנשלחו לראות את הארץ, וגם הפחותים שנשלחו על ידי אנשי הצבא לבדוק את מערכות המלחמה, שניהם שוים כלפי שמיא ולכן התורה אמרה "איש אחד איש אחד" לרמז שכולם שוים כלפי שמים וצריכים לעשות תפקידם כראוי. ולפי זה נראה לבאר שיש 18 מקומות בתורה שמופיע המילים "איש איש", לרמז שההלכות בפסוקים אלו שהם הלכות כלליות שההוראה היא לכל אדם מישראל לא חשוב אם הוא איש פשוט או גדול בישראל, שאדם לא יאמר ההלכה הזאת נאמרה רק לאנשים מסוימים ולא עבורי, לכן אמרו "איש איש" לכלול את כולם שאין הבדל בין האנשים ביחס לזה, וכן ח"י פעמים "איש איש" מרמז על ח"י חוליות שבשדרה שכל יהודי שוה בזה, כך הענין של "איש איש" בא ללמד שכולם שוים בחיוב לקיום מצות התורה. וכן מובא ב"פ"ק ת' להארי"ל (בלק ע' רכח) "וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל", שְׁהוּא הַיָּסוֹד, וְשֵׁבֶט גִּימְטְרִיָּא אִישׁ, כִּי יָסוֹד זְעִיר אֲנִפִּין נִקְרָא

אִישׁ, רואים **שְׂאִישׁ** מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד שֶׁמִּסִּיִּים אֶת חוּט הַשְּׁדֵרָה, וְכֵל יְהוּדִי הוּא בַּחֲנִינָת יְסוּד. וְכֵן מוּבָא מֵהֵרָה"ג ר' חֲנַן חֶסֶן שְׁלִיט"א **שְׂאִישׁ** בְּאַרְמִית נִקְרָא **נֵשׁ** מִלְשׁוֹן **נִשְׁוֹאִין**. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'סוּד הַשְּׁמִיחָה' לְהֶרֶב גְּלִזְרוֹסוֹן שְׁלִיט"א, (ע' 115) **שְׂאִישׁ** ר"ת אֶמְצַע יָמִין שְׁמַאל הַנִּכְלָלִים בְּיְסוּד. וְכֵן מְצִינוּ בְּזֶהָר בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת לְשׁוֹן **צָדִיק חַי עוֹלָמִים**, (ע' בְּזוּהַר חַי שְׂרָה קֶלֶב. תִּיקוּנִים נד.) דְּהַצָּדִיק הוּא בַּחֲנִינָת **חַי**. וְכֵן אֶצֶל יוֹסֵף הַיְסוּד, מְצִינוּ בַּחֲנִינָת **חַי**, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרַאשִׁית מה, כו) **"עוֹד יוֹסֵף חַי"**. וְנִבִּיא אֶת לְשׁוֹנוֹת הַפְּסוּקִים:

(שְׁמוֹת לו, ד) **"וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מַלְאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מִרְבִּים הָעָם לְהִבְיֹא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לְמַלְאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ"**.

(וִיקְרָא טו, ב) **"דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זֶב מִבְּשָׂרוֹ זֹבֹב טָמֵא הוּא"**.

(וִיקְרָא יז, ג) **"אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה"**.

(וִיקְרָא יז, ח) **"וְאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יִגּוֹר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ זֶבֶח"**.

(וִיקְרָא יז, י) **"וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכֵל כָּל דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בְּנַפְשׁ הַאֲכֹלֶת אֶת הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקִּרְבְּ עַמָּה"**.

(וִיקְרָא יז, יג) **"וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצוֹד צִיד חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכֵל וְשִׁפָּךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסְהוּ בְּעֶפְרוֹ"**.

(וִיקְרָא יח, ו) **"אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שֹׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ אֲנִי יְהוָה"**.

(וִיקְרָא כ, ב) **"וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזֵּרְעוֹ לְמַלְכָּה מוֹת יוֹמֶת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמָהּ בְּאֶבֶן"**.

(וִיקְרָא כ, ט) **"כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלָל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוֹמֶת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלֵל דָּמִיו בּוֹ"**.

(וִיקְרָא כב, ד) **"אִישׁ אִישׁ מִזֵּרַע אֶהְרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זֶב בִּקְדָּשִׁים לֹא יֹאכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנָּגַע בְּכָל טָמֵא נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זָרַע"**.

(וִיקְרָא כב, יח) **"דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לְכָל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה"**.

(וִיקְרָא כד, טו) **"וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבַּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֶלְהִיו וְנָשָׂא חֲטָאוֹ"**.

(בַּמִּדְבָּר א, ד) **"וְאֵתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא"**.

(בַּמִּדְבָּר א, מד) **"אֵלֶּה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂאִי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָיו הֵיוּ"**.

(בַּמִּדְבָּר ד, יט) **"וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֶהְרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְאֶל מִשְׁאֹר"**.

(במדבר ד, מט) "על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה".

(במדבר ה, יב) "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל".

(במדבר ט, י) "דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה פסח ליהוה".

וכן האותיות **איש איש** התגלו בר"ת יחיד בתורה בפסוק שמדבר על הוראה כללית בענין תשלומי כפל, והר"ת מתחיל במילה **"שניהם"** ומסתיים במילה **"שנים"**: (שמות כב, ח) "על כל דבר פשע על שור על חמור על שנה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו" ושוב יש כאן רמז שה' מקפיד בבין אדם לחבירו לא חשוב מי האנשים שעשו את העבירה, אם חשובים או פחותים צריכים לשלם כפל כי שניהם שוים כלפי שמיא ומשלמים **פי שנים** בגלל הצער שנגרם ולא חשוב מי האנשים ומה מעמדם.

ולפי זה מבואר הפסוק שהבאנו הפעם היחידה בחומש שמות שמופיע **"איש איש"** מדבר בעניני מלאכת המשכן וקבלת התרומות מבני ישראל, (שמות לו, ד) "ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבם העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה". כי כמו שהתורה אמרה לתרום מחצית השקל באופן שוה **"העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט"**, כי יש נקודה עמוקה שורשית של **דם הנפש** שכולם שוים בה, ואין הבדל בין חשובים לפחותים, וזה מתגלה בהלכות של נתינת ממון שנקרא **דמים** מלשון **דם**, שה' רצה שהדמים של כולם יהיו שותפים במלאכת המשכן, כי צריכים את **הדם** של כל אחד מישראל שיתן כח לזה, ואין הבדל בין חשובים לפחותים, כך בשאר הלכות בין אדם לחבירו שהם בעניני **דמים** כולם שוים ואין בהם חילוק מדרגות. וכן בשאר המקומות שהתורה הזכירה **"איש איש"** רואים שהפסוקים דברו בעניני **דם**, או **דם** קרבנות, או עניני טומאה שקשורים ל**דם**, ואיסור אכילת **דם**, וכיסוי **הדם**, ונתינת זרעו למולך שזה שפיכת **דם**, וכן במקלל אביו ואמו הפסוק אומר **"דמיו בו"**. או בפסוקים של עניני המנויים ששם התורה ציינה **"איש איש"** ללמד שיש נקודה פנימית שכולם שוים בה, ושאדם לא יחשוב שאם קיבל מינוי חשוב יש לו מעלה על אחרים בזה. וכן באשה סוטה התורה אמרה **"איש איש"** לציין שזה שייך לכולם, וכל הנשים שוות בזה. בין אשה חשובה ובין אשה פחותה.

רמז על התהליך של הצהרת בלפור ומדינת ישראל בפרשיות הקללות.

מובא ב**רלב"ג** (דברים ו, ח. וכן במהר"ל 'גבורות ה' פל"ט וכן בשו"ת מהרש"ל סימן ל"ז) שפרשיות סתומות בתורה הן **שני דברים** קשורים זה לזה לגמרי. מה שאין כן פרשיות פתוחות הסמוכות זו לזו, אף שיש קשר ביניהן אינן דבר אחד

לְגַמְרִי. וְכֵן מוֹבָא בְּרַבְנֵי בְּחִי (בראשית כג, א) וּמִן הַיָּדוּעַ כִּי כָל הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהֵן מְסֻדָּרוֹת וְסֻמוּכוֹת זֶה לָזֶה יֵשׁ טַעַם גָּדוֹל לְסֻמִּיכָתָן כִּי לֹא לְחֹנֶם נִסְמָכוֹ, אֲבָל מִתּוֹךְ סֻמִּיכוֹת פְּרָשִׁיּוֹת יִתְבָּאֵר לָנוּ לַפְּעָמִים חֻכְמָה מְפֹאָרָה בְּהוֹרָאת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם אוֹ בְּסוּד הַיִּצִּירָה כְּעִנְיָן פְּרָשָׁה זֹה. אוֹ בְּחֻכְמַת הַטֵּבַע כְּסֻמִּיכוֹת פְּרָשַׁת נִגְעִים לַפְּרָשַׁת אֵשָׁה כִּי תִזְרִיעַ, וְכֵן בְּשָׂאֵר חֻכְמוֹת.

מִצִּינוֹ בְּמִדְרָשׁ (דבר"ר ד, א) שֶׁנֹּחַ חֻכְמִים אֵין מִפְּסִיקִין בְּקַלְלוֹת, אֲלֵא אֶחָד קוֹרֵא אֶת כָּלָם. נִרְאֶה לְבָאֵר מִדּוּעַ גַּם הַקַּלְלוֹת שֶׁבְּפִרְשַׁת בְּחֻקְתִּי, וְגַם הַקַּלְלוֹת שֶׁבְּפִרְשַׁת כִּי תִבָּא מוֹפִיעוֹת כָּל הַקַּלְלוֹת יָחַד בְּפִרְשָׁה אַחַת שֶׁהִיא פְּתוּחָה בְּפָנֵי עֲצָמָה, וְאֵינֶן מִתְחַלְקוֹת לְכַמָּה פְּרָשִׁיּוֹת פְּתוּחוֹת, כִּיֹּן שָׂאִין מִפְּסִיקִין בְּקַלְלוֹת. וְאֵף עַל כִּי שֶׁבְּפִרְשַׁת בְּחֻקְתִּי יֵשׁ הַפֶּסֶק אֶחָד בְּאֶמְצַע, שֶׁל פְּרָשָׁה סְתוּמָה בְּפִסּוּק שֶׁמִּתְחִיל **"וְאֵם בָּזָאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְגו'**", מֵה שֶׁאֵין כֵּן בִּפְרָשַׁת כִּי תִבּוֹא יֵשׁ הַפֶּסֶק אֶחָד בְּאֶמְצַע, שֶׁל פְּרָשָׁה סְתוּמָה רַק לִפְנֵי הַפִּסּוּק הָאֲחֵרוֹן שֶׁהוּא סִיכּוּם עִנְיָנִי הַקַּלְלוֹת וְאֵין בּוֹ בַּעֲצָמוֹ בִּרְכָה וְקַלְלָה כְּדִלְקַמֵּן, כִּי נִסַּח זֶה שֶׁל עֲלִית שָׁלֵב לְצֻרוֹת גְּדוּלוֹת יוֹתֵר קִיָּם רַק בְּפִרְשַׁת בְּחֻקְתִּי, מֵה שֶׁאֵין כֵּן הַקַּלְלוֹת שֶׁבְּפִרְשַׁת כִּי תִבָּא הַכֹּל מִקְשָׁה אַחַת. וְהַטַּעַם נִרְאֶה לְבָאֵר עַל כִּי הִזְהִיר חֲדָשׁ (כִּי תִבּוֹא עֵג): שֶׁהַתּוֹכְחָה שֶׁל חֻמֶּשׁ וִיקְרָא הִיא כְּנֶגֶד גְּלוּת בֵּית רֵאשׁוֹן, וְהַתּוֹכְחָה שֶׁל חֻמֶּשׁ דְּבָרִים הִיא כְּנֶגֶד הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה. לָכֵן יֵשׁ הַפֶּסֶק בְּאֶמְצַע הַתּוֹכְחָה שֶׁל גְּלוּת בֵּית רֵאשׁוֹן, שֶׁהִיטָה גְּלוּת קֶצֶר יַחֲסִית שֶׁל שְׁבָעִים שָׁנָה, וְיֵשׁ שָׁם רֶמֶז שֶׁאֵם לֹא תִשְׁמְעוּ יִהְיֶה חֲרָבֵן גָּדוֹל יוֹתֵר שֶׁיִּבָּא אַחֵר כֶּף גְּלוּת יוֹתֵר קִשָּׁה שֶׁל בֵּית שְׁנֵי וְיִמְשֹׁךְ הַרְבֵּה שָׁנִים עִם צֻרוֹת גְּדוּלוֹת יוֹתֵר. וְכֵן מִצִּינוֹ בְּזֶהֱרַר שֶׁם שְׁחֻכְמִים שֶׁאֵלוֹ אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי מִדּוּעַ בַּתּוֹכְחָה שֶׁל חֻמֶּשׁ וִיקְרָא שֶׁהִיא כְּנֶגֶד גְּלוּת בֵּית רֵאשׁוֹן יֵשׁ אַחֲרֶיהָ נְחֻמוֹת **"וְזִכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי וְגו'**", וְאֵלוֹ בַּתּוֹכְחָה שֶׁל חֻמֶּשׁ דְּבָרִים שֶׁהִיא כְּנֶגֶד הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה אֵין אַחֲרֶיהָ נְחֻמוֹת. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן עָנָה לָהֶם שֶׁקֶץ הַגְּאֻלָּה נִרְמָז בְּפִסּוּק הַקֶּשֶׁה בְּיוֹתֵר שֶׁבַּתּוֹכְחָה. (דְּבָרִים כח, טו) **"וְהָיוּ חִיִּיד תִּלְאִים לָךְ מִנֶּגֶד וּפְחַדָּה לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחִיִּיד: "בִּבְקָר תֵּאֱמַר מִי יִתֵּן עָרֵב".** וְרוֹאִים בִּפְרָשַׁת בַּחֻקוֹתֵי שְׁפִסּוּקֵי הַנַּחֲמָה נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַפְּרָשָׁה שֶׁל הַקַּלְלוֹת מִמֶּשׁ, וְכַפִּי שֶׁהַתִּקְיִים בְּסוֹף הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שֶׁל גְּלוּת בֵּית רֵאשׁוֹן שֶׁהַתִּרְקָם יִשׁוּעַת פּוֹרִים וְהַתִּקְיָמוֹ הַפִּסּוּקִים שֶׁם: (וִיקְרָא כו, מד) **"וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אִיבִיָּהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם"** וְזֶכֶר לִישׁוּעָה. מֵה שֶׁאֵין כֵּן בְּסִיּוֹם הַקַּלְלוֹת בִּפְרָשַׁת 'כִּי תִבּוֹא' אֵין פִּסּוּקֵי נְחֻמוֹת, וְיֵשׁ פִּסּוּק שְׁמִיִּים אֶת הַקַּלְלוֹת שְׁעוֹמֵד בְּפָנֵי עֲצָמוֹ בִּפְרָשָׁה סְתוּמָה, וּמִיד אַחֲרָיו בָּאָה פְּרָשָׁה פְּתוּחָה חֲדָשָׁה, כְּבִיכּוֹל גַּם הַסִּיּוֹם שֶׁהוּא לֹא קַלְלָה וְלֹא בִּרְכָה גַּם לֹא מְחוּבֵּר בְּתוֹךְ פְּרָשַׁת הַקַּלְלוֹת, וְנִבְיָא אֶת הַפִּסּוּק: (דְּבָרִים כח, טט) **"אֵלֶּה דְּבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב".** וּמִזֶּה שְׁפִסּוּק זֶה בֹּא בִּפְרָשָׁה סְתוּמָה לִפְרָשַׁת הַקַּלְלוֹת זֶה אֲכֵן מֵרָאָה שֶׁהוּא קָשׁוֹר לִפְרָשַׁת הַקַּלְלוֹת, וְכַפִּי שְׁמִבְּאֵר רַש"י שֶׁם: **"מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב"** קַלְלוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה כֶּהֱנִים שְׁנֵאֱמָרוּ בְּסִינִי. וְיֵשׁ כֹּאֵן לְכַאוּרָה מִסֵּר עֲמוּק בִּיחֹס לְתַקּוּפָה שֶׁל סוֹף הַגְּלוּת בַּהֲקַמַּת מַדִּינַת יִשְׂרָאֵל וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף, שְׁלִמְרוֹת שִׁישׁ הַקַּבְלוֹת לִישׁוּעַת פּוֹרִים שְׁרוּאִים יִשׁוּעוֹת בְּדֶרֶךְ הַטֵּבַע, אִי אִפְשָׁר לְשִׁיךְ לְזֶה פִּסּוּקֵי נְחֻמוֹת,

בגלל אחיזת הקליפות הנוראה וצרות הפרט והכלל שרבו מאד בשנים אלו. וכן תחילת התהליך בהצהרת בלפור מרמז על אור הפורים שהתנוצץ שם, כמובא בלבץ מוריה מהגר"ח זוננפלד זצ"ל שראה בהצהרת בלפור אות וסימן שהזמן קרוב לאחרית הימים. מאידך ה'חפץ חיים' בכה כששמע על הצהרת בלפור, כיון שראה שהענינים משתלשלים בדרך הטבע, ודרך הקלפות. וכן מובא בספר 'תולדות החפץ חיים' שה'חפץ חיים' ראה ברבוי העולים לארץ ישראל את פקידה. דברים מעין אלו מובאים גם באגרות ה'חזון איש' (ח"א סימן קט).

וכן פרשת המבול שהיא פרשה של דין, מופיעה בפרשה אחת ארצה בלי שום הפסק באמצע עד **"יבשה הארץ"**. וכן פרשת הפיכת סדם היא בפרשה אחת ארצה עד לדת שרש משיח ממואב, שהיא תכלית כל חרבן סדם וההמתקה שלו, כדבארנו במאמר 'תכלית ספורי לוט'. וכן פרשת ויצא כלה מתחלה עד סוף אין בה שום הפסק אפילו של פרשה סתומה, כי פרשת ויצא היא יציאת יעקב לחרן למקום החרון אף אצל לבן הארמי, ועד שיעקב חוזר בשלום מלבן שבקש לעקר את הכל, אין שום מקום להפסק בצרה הארצה, ואפילו תחלת פרשת ויצא היא פרשה סתומה לסוף פרשת תולדות שם היתה ליעקב צרת עשו שרצה להרגו, וצרה זו גרמה לו את צרת לבן, ואת גלותו אצל לבן שבסוף פרשת ויצא.

דבר דומה לזה רואים כששכר בלק את בלעם נכד לבן לקלל את עם ישראל; אין שום הפסק בכל הפרשה עד שבבלעם שב למקומו. כל הפרשה הזאת סתומה לפרשת מלחמת סיחון ועוג שבסוף פרשת חקת שגרמה לבלק לפחד מעם ישראל ורצה לקללם, כמובא ברש"י (במדבר כב, ב) **"וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי"**, אמר אלו שני מלכים [סיחון ועוג] שהיינו בטוחים עליהם לא עמדו בפניהם אנו על אחת כמה וכמה לפיכך **"ויגר מואב"**. וכן רואים בהמשך בפרשת וישלח שאין הפסק בפרשת צרת עשו, ואין הפסק בפרשת צרת דינה, ושתי צרות אלו גם מחברות בפרשה סתומה. וכן שתי פרשיות מקץ וויגש הן פרשה פתוחה אחת ארצה, שבתוכה כמה פרשיות סתומות, עד כמה פסוקים אחרי תחלת ויחי, כי פרשת מקץ מתחילה עם חלומות פרעה שגרמו את ירידת בני ישראל לגלות מצרים, ועד תחלת ויחי שהסתיימה הירידה למצרים הכל צרה אחת ארצה של ירידה לגלות.

ובאפן אחר נראה לבאר מדוע פרשת ויצא כלה מתחלה עד סוף אין בה שום הפסק אפילו של פרשה סתומה, ואפילו תחלת פרשת ויצא היא פרשה סתומה לסוף פרשת תולדות ברכת יצחק את יעקב, וצרת עשו שרצה להרגו, על פי מה שבארנו במאמרי הבכורה שרדיפותיו של עשו אחר יעקב לאחר שלקח את הבכורה, הן גרמו שהבכרה תתחיל להתקיים בפעל, ובזה שאלפיז לקח ממונו של יעקב, גרם שיעקב יקבל בסופו של דבר גם את רחל, וגם את לאה, ויביא י"ב שבטים לעולם. דאם היה לו ממון היה לוקח את רחל והולך, כשם שאליעזר לקח את רבקה והלך. ולכן פרשת ויצא כלה מתחלה עד סוף אין בה שום הפסק אפילו של פרשה סתומה, לרמז שכל פרשת ויצא היא ההמשך של ברכת יצחק וקיומה, ורדיפת עשו גרמה שיעקב יקבל את הבכרה בשלמותה, לכן הכל פרשה אחת עד שיעקב חוזר בשלום מלבן עם השבטים והבכרה שהתקיימה.

פרשת בחוקותי

[illegible]

וְיִדְבַּר הָיְתָה אֶל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כִּי־נִדְּבָה אֲלֵיכֶם יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם
אֲלֵיכֶם אֵיךְ כִּי וְלֹא יָדַר בְּעַרְפְּכֶם וְעֵשֶׂה לְעֵתָהּ: וְהָיָה עַרְפְּכֶם
הַזֶּה בְּכֶן עֲשִׂירִים שָׁנָה וְעַד בִּשְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עַרְפְּכֶם
הַשְּׁמִינִי שָׁנָה כִּסְף בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ: וְאַחֲרָיֶהָ הָיָה וְהָיָה עַרְפְּכֶם
שִׁלְשִׁים שָׁנָה: וְאַם בְּמִדְוָשָׁה שָׁנָה וְעַד בִּשְׁשִׁים שָׁנָה
וְהָיָה עַרְפְּכֶם הַזֶּה עֲשִׂירִים שָׁנָה: וְלִמְחָה עֲשִׂירֵת שָׁנָה:
וְאַם בְּמִדְוָשָׁה וְעַד בִּשְׁמֹנֶשֶׁת שָׁנָה וְהָיָה עַרְפְּכֶם הַזֶּה
חֲמִישֵׁה שָׁנָה כִּסְף וְלִמְחָה עַרְפְּכֶם שְׁלִישֵׁת שָׁנָה: כִּסְף:
וְאַם בִּשְׁשִׁים שָׁנָה וְלִמְחָה אֲחִידָר וְהָיָה עַרְפְּכֶם חֲמִישֵׁה
עֶשֶׂר שָׁנָה וְלִמְחָה עֲשִׂירֵת שָׁנָה: וְאַחֲרָיֶהָ הָיָה עַרְפְּכֶם
וְהָעֲשִׂירִי לִשְׁנָה כִּסְפוֹ וְהַקֹּדֶשׁ אֵת הַכֶּן עֲלֵיכֶם אֵשֶׁר מֵעַתָּה
יֵהְיֶה הַזֶּה בְּעַרְפְּכֶם הַזֶּה: וְאַחֲרָיֶהָ אֵשֶׁר יִקְרִיבוּ

מִשְׁנֵה קֶרֶב לִיְהוָה כֹּל אִשֵּׁר יִתֵּן מִנֶּחֱם לִיְהוָה וְהִתְדַבֵּרְשׁ
לֹא וְלִפְנֵי וְלִאֲמִיד אִתּוֹ טוֹב בְּרַע אִיֶּדֶע בְּטוֹב וְאִיֶּהֱפֹר
יִמִּיר בְּהֵמָה בְּהֵמָה וְהִתְדַבֵּר אֶתְמֹרְתוֹ וְהִתְדַבֵּרְשׁ וְאִם כֹּל
בְּהֵמָה טָמְאָה אִשֵּׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִשְׁנֵה קֶרֶב לִיְהוָה וְהִתְדַבֵּר
אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהִקְרִיר הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע
בְּשֶׁרֶפֶךְ הַכֹּהֵן כֵּן יִתְּנֶה וְאִם־יֵאֵל יִגְאֻלֶּהָ וְסָפֵה וְנִשְׁיֵת עַל־
שֶׁרֶפֶךָ וְיֵאֵשׁ בְּיִקְרָדֶשׁ אֶת־יִבּוֹתוֹ קִדְשׁ לִיְהוָה וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן
בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כְּאִשֵּׁר יִשְׁרֹר אִתּוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יִקְרֹם וְאִם־
הַשְּׂקָדִישׁ יֵאֵל אֶת־יִבּוֹתוֹ וְסָפֵה וְנִשְׁיֵת כְּשֶׁרֶפֶךָ עַל־יָהּ וְהֵנָּה
לֵי וְאִם־ מִשְׁנֵה אֲזוּתוֹ וְקִדְשׁ אִשֵּׁר לִיְהוָה וְהֵנָּה שֶׁרֶפֶךָ לִפְנֵי
זֶרַע וְרַע וְפֶרֶז שְׂעָרִים בְּנִשְׁיֵת שֶׁקֶל כֶּסֶף אִם־מִשְׁנֵת הִכָּל
יִקְרִישׁ שְׂדֵה שֶׁרֶפֶךָ יִקְרֹם וְאִם־אֲזוּר הִכָּל יִקְרִישׁ שְׂדֵהוּ
וְנִשְׁבִּילֵי הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׂעִם הַשְּׂעִת עַד שֵׁת
הִכָּל וְנִקְרַע שֶׁרֶפֶךָ וְאִם־יֵאֵל יֵאֵל אֶת־הַשְּׂדֵה הַשְּׂקָדִישׁ
אִתּוֹ וְסָפֵה וְנִשְׁיֵת כְּשֶׁרֶפֶךָ עַל־יָהּ וְקֹם לֵי וְאִם־יֵאֵל יֵאֵל
אֶת־הַשְּׂדֵה וְאִם־יִפְסֹר אֶת־הַשְּׂדֵה לְאִשֵּׁר אֲזוּר לֹא יֵאֵל עוֹר:
וְהֵנָּה הַשְּׂדֵה בְּצִמְתוֹ הִכָּל קִדְשׁ לִיְהוָה כְּשֵׁדָה הַנֶּחֱם לַכֹּהֵן
הַזֶּהֶנָּה אֲזוּתוֹ וְאִם־ אֶת־הַשְּׂדֵה מִקְדָּו אִשֵּׁר לֹא מִשְׁנֵה אֲזוּתוֹ
יִקְרִישׁ לִיְהוָה וְנִשְׁבִּילֵי הַכֹּהֵן אֵת מִסְכַּת הַשֶּׁרֶפֶךָ עַד שֵׁת
הִכָּל וְהֵנָּה אֶת־הַשֶּׁרֶפֶךָ בֵּינָם הִיא קִדְשׁ לִיְהוָה בְּשֵׁת הִכָּל
יִשִּׁים הַשְּׂדֵה לְאִשֵּׁר קִדְשׁ מִצֵּת לְאִשְׂרָאֵל אֲזוּת הָאָרֶץ וְכֹל־
שֶׁרֶפֶךָ וְהֵנָּה בְּשֶׁקֶל הַקִּדְשׁ שְׂעָרִים עֵדָה וְהֵנָּה הַשֶּׁקֶל אֶרֶץ
בְּכֹר אִשְׂרָאֵל לִיְהוָה בְּהֵמָה לְאִיֶּקְרָדִישׁ אִשֵּׁר אִתּוֹ אִם־
יִשֹּׁר אִם־יֵשׁ לִיְהוָה וְאִם־ לֹא וְאִם־יֵאֵל וְיִפְסֹר שֶׁרֶפֶךָ וְשֶׁרֶפֶךָ
וְסָפֵה וְנִשְׁיֵת עַל־יָהּ וְאִם־יֵאֵל יֵאֵל וְיִפְסֹר שֶׁרֶפֶךָ אֶרֶץ־כֹּל
טָרֵם אֶרֶץ וְטָרֵם אִשֵּׁר לִיְהוָה מִכָּל־אִשְׂרָאֵל מִקְדָּם וּבְהֵמָה
וּמִשְׁנֵה אֲזוּתוֹ לֹא וְיִפְסֹר וְיֵאֵל כָּל־טָרֵם קִדְשִׁי־קִדְשִׁישׁ
הִיא לִיְהוָה כָּל־טָרֵם אֶרֶץ וְטָרֵם מִיִּתְּאֵלֶם לֹא וְיִפְסֹר מוֹת
יִפְסֹר וְכֹל־שִׁעִשֵּׁר הָאָרֶץ מוֹרַע הָאָרֶץ מִפְּסֵר הֵעִן לִיְהוָה הִיא
קִדְשׁ לִיְהוָה וְאִם־יֵאֵל יֵאֵל אִשֵּׁר מִעַשְׂשֹׁר וְנִשְׁיֵתוֹ וְסָפֵה עַל־יָהּ

[illegible]

עַמִּ"ר ר"ת עֶפֶר מַיִם רוּחַ, וְחֶסֶד יִסּוּד הָאֵשׁ, וְהַסִּי"ת שֶׁל אֵשׁ רוּחַ מַיִם עֶפֶר הִיא חֶרֶם"ש שֶׁנֶּאֱמַר עַל סִפִּירַת הָעוֹמֵר "מִהֶחֱל חֶרֶם"ש בִּקְמָה".

מובא בספרים שבפסח מקריבים שעורים מאכל בהמה, מלשון שערות, ובשבועות מקריבים חטים מאכל אדם, מלשון חוטים. ובעבודת ימי הספירה עולים מדרגת שערות המרמזות על דרגת בהמה, לדרגת חוטים המרמזים על דרגת אדם, והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א **שְׁעוֹמֵר** אותיות **ערו"ם**, כי קרבן שעורים הוא מאכל בהמה שאין לה לבוש, מה שאין כן חטה שהיא מאכל אדם יש לה לבוש כמו לאדם, כמובא בגמרא (כתובות קיא:): **חטה שנקברה ערמה יוצאה בכמה לבושין**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שְׁשַׁבְלִים** אותיות **מלבי"ש**. וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שבחודשים ניסן ואייר המזל הוא **בהמה**, היינו מזל ניסן **טלה**, ומזל אייר **שור**, וכשמגיעים למתן תורה למזל של חודש סיון עולים למזל **תאומים** שהוא **אדם**, לרמז שעלינו לדרגת **אדם**. ויש כאן רמז על עבודת ימי הספירה שמתחילים בחודש ניסן בבחינת טלה שעבודתו מעט, ועולים בחודש אייר לעבודה בבחינת שור שעובד עבודה גדולה, לרמז שצריך לעבוד חזק בחודש אייר לברר את הנפש הבהמית. וכן מובא ב'אלשיך' (פ' ויצא) שהמעשה עם הדודאים היה בערב חג השבועות. ומדייק זאת מהכתוב **"וילך ראובן בימי קציר חטים"**, ונולד יששכר ששבטו היו לומדי תורה, ומובא ברמב"ן (במדבר ב, ב) שהד' דגלים שהיו במדבר הם כנגד ד' פנים שבמרקבה, ועל דגל ראובן היתה מצורת צורת **אדם** עם **דודאים**. וכן מובא ברמב"ן בחי' (בראשית ל, יד) **דודאים כצורת בן אדם** יש להם דמות ראש וידיים והוא המועיל להריון. ורואים שביום **ערב שבועות** התגלו הדודאים שיש להם צורת **אדם**.

מובא בספר 'דגל מחנה אפרים' (שמיני) **בספרא דא ספר הזהר יפקון ישראל מן גלותא**, וכמו שכתבתי בפירוש בשלח רמז מזה על התרגום **"ובני ישראל נפקין ברי"ש גלי" ר"ת רבי שמעון בן יוחאי**. ואיתא רבי שמעון בר יוחאי היה בחינת משה וגם כי בכל דור ודור יש בחינת משה, וזהו **"דרש דרש משה"** היינו כשיתגלה וידרש מה שדרש כבר משה היינו רבי שמעון בר יוחאי ספר הזהר, אז **"והנה שרף"** היינו שיתבטלו כל הקלפות

וממילא יהיה גאלה שלמה במהרה בימינו אמן נצח סלה ועד. רואים שרשב"י פועל דרך אש המסמלת את מדת הגבורה ששרשה מהאמא, וכפי שנבאר שיום ל"ג בעמר הוא יום המתקת הדינים שנמתקים בשרשם, כיון שזוכים לאור של אמא שהיא שרש הדינים. ולכן מרבדים ביום זה בהדלקת אש של מצוה לכבוד רשב"י לרמז שביום זה לא מפחדים מהאש ומהגבורות, כיון שממתיקים אותם. וכן מצינו בזהר (שמות יד.) על רשב"י שזכה לגלוי אור אין סוף בבחינת אש של זהב טוב דולק.

נראה לבאר מדוע ל"ג בעמר ממתיק את הדינים של ימי ספירת העמר, כיון שעמ"ר ר"ת עפר מים רוח, וחסר יסוד האש, וביום ל"ג בעמר נשלם בזכות רשב"י יסוד האש שהיה חסר. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א ששמעון אלעזר ר"ת א"ש וס"ת ג"ר. והוסיף הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א של"ג בעומר בגימטריא אש נ'. היינו אש שנמשכת מהאמא שהיא נ'. וכן מירון בגימטריא האש. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שיש רמז בכתוב (תהילים צא, יד) "כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי", שצריך להדליק אש גבוהה לכבוד רשב"י שיודע את שמו של הקב"ה ליחדו. והפסוק ממשיך "יקראני ואענהו", שמרמז על רשב"י שיכול לפטור העולם בזכות שידע שמי. וכן תחילת הפרק "ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן" ר"ת יותם בן עוזיהו שמעון בר יוחאי שמצילין את העולם פלו מן הדין. כמובא בגמרא (סוכה מה:) אמר רבי חזקיה, אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטור את כל העולם פלו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו, מיום שנברא העולם ועד העולם.

וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שא"ש ר"ח מ"ם עפ"ר אותיות מרפ"ח שעור"ם, לרמז שמבררים את הד' יסודות בימי העומר כשמעלים את הרפ"ח בימים שסופרים לקרבן השעורים. וכן ר"ח מ"ם ועפ"ר נרמזים בפסוק של שרש הרפ"ח ניצוצות: (בראשית א, ב) "ורוח אלהים מרחפת על פני המים". ומצינו בזהר חדש (בלק טז:) ש"מרחפת על פני המים" זה החיות אש של החשמל. וכן הס"ת של אש רוח מים עפר היא חרמ"ש שנאמר על שלימות השבעה שבועות של ספירת העומר: (דברים טז, ט) "שבעה שבעת תספור לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות". וכפי שמובא בספר 'דברי חיים' מרבי חיים מאדלינגער זצ"ל: איתא בכתבי האריז"ל שבבריאת שמים וארץ יש בכל דבר ד' שרשים דומם צומח חי מדבר, והמה נגד איש מים רוח עפר, ועל כן צוה ה' יתברך "שבעה שבועות תספור לך מהחל חרמש בקמה" כי באלה שבעה שבועות יש באדם כח לטהר ולזכך את עצמו מכל הטומאות אשר הם באים מכח ד' יסודות וכו', והנה ס"ת של אש רוח מים עפר היא צירוף חרמ"ש, וזה "מהחל חרמש בקמה" לתקן הד' יסודות לעשות מהם קומה שלימה.

וכל זה הכנה ללידת שרש דוד המלך בחג השבועות, לכן **רות** בגימטריא **אש רוח מים**, **וערפה** אותיות **העפר**, וכפי שמובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (ש"א ש"א) שרות וערפה הן בסוד רחל ולאה, ואם ערפה היתה הולכת עם רות היתה מתקנת את עצמה ולוקחת חלק בבנין המלכות, כמו שלא תקנה את עצמה ולקחה חלק בהבאת ה"ב שבטים. וכשהן נפרדו, רות לקחה את הטוב שבערפה, וערפה לקחה את הרע שברות. ונרמז בפסוק (ש"א ב, י) **"ויתן עז למלכו ויגם קרן משיחו"**. כי קרן בגימטריא **עפר** בסוד צמיחת מלכות בית דוד כמו צמח שצומח מהעפר, והאותיות **יר"ם משיחו"ו** הם האותיות של **א"ש ר"ח מ"ם** חוץ מאות **א'** שהיא הכולל של כל הד' יסודות. ולכן מובא בגר"א (תיקונים כא) **בפסח השם יתברך יוקים לישראל מגלותא הקמת ראש ושבועות יצאו מגלותא ובסכות יבואו לירושלים**. ולכן כשנעמי ורות הגיעו לבית לחם בימי קציר שעורים, נעמי אמרה: (רות א, כ) **"ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראנן [בגימטריא עפר] לי מרא [ר"ת אש רוח מים] כי המר שדי לי מאד"**. וכן מצינו במדרש (תהילים כב) **אמר רב הונא בר אידי בשעה שהיה דוד רועה את הצאן הלך ומצא את הראם ישן במדבר והיה סבור שהוא הר ועלה עליו והיה רועה, ננער הראם ועמד, והיה דוד רכוב עליו, והיה מגיע עד לשמים, באותה שעה אמר דוד אם אתה מורידני מן הראם הנה אני בונה לך היכל של מאה אמה כקרון הראם הנה**. ורואים שדוד המלך דימה את בית המקדש לקרון הראם, כי קרן בגימטריא **עפר**, ו**רא"ם** ר"ת **רוח אש מים**. וכן יש רמז בפסוקים: (דבה"א טז, לא) **"ישמחו [אותיות משיחו"ו שנרמז במילוי א"ש ר"ח מ"ם] השמים [שהם אש ומים] ותגל [נאמר אצל רות "ותגל מרגלותי" אותיות גל"ת מ"ר גל"ת] הארץ [שהיא העפר] ויאמרו [ר"ת אש מים רוח ועפר] בגוים יהו"ה מלך: ירעם [ר"ת רוח מים עפר] הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו"**.

וכן האותיות **א"ש ר"ח מ"ם עפ"ר** התגלו ברצף אותיות בפסוק: (תהילים פט, נא) **"זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך יהו"ה אשר חרפו עקבות משיחך"**. כי כל אלו שנלחמים במשיח הם נלחמים בחיבור הד' יסודות אש רוח מים ועפר. וכן כשמגיעים לחג השבועות מגיעים לתיקון הלחם שנרמז בקרבן שתי הלחם, והלחם מרכב מכל הד' יסודות. **קמח** - יסוד **העפר**, **מים** - יסוד **המים**, **שאור המתפים** - יסוד **הרוח**, **והתנור** - יסוד **האש**. וזה סוד היחוד השלם שיש בחג השבועות, כפי שרואים בגשמיות שיש ביחוד חבור של כל הד' יסודות, הגוף שהוא **עפר** מתחבר לגוף, **והרוח** שבפה מתחברת רוחין ברוחין, וכן **המים** שבפה מתחברים, וכל זה מוליד את **אש** היחוד, וסוד חבור הד' יסודות הוא סוד חבור פרד"ס התורה שהם כנגד הד' יסודות שזוכים ביום מתן תורה. ומרמז בדברי הזוהר (שה"ש ס:) **רבי רחומאי פתח "ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת וינאת ה'",** **הא הכא ארבע רוחות ולא זכה בהם אדם זולתי מלך המשיח בלבד**. **והכתיב "מארבע רוחות באי הרוח"**. **ארבע לא כתיב אלא מארבע רוחות**. **זהו רוח שלם אמר ליה היאך**. **אמר ליה זה הבא מתוך אהבת נשיקה**. **היאך נשיקה מאהבה אינו אלא בפה,**

ומתחברן רוח ברוח, וכל אחד מהם כלול משתי רוחות, רוחו ורוח חבירו, נמצאו שניהם בארבע רוחות. וכל שכן הזכר והנקבה בהתחברם, שם ארבע רוחות יחד. והבן הפא מהם, זהו רוח הפא מארבע רוחות. כמא דאית אמר, מארבע רוחות באי הרוח, וזהו רוח שלם. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שאש רוח מים עפר בגימטריא תתקנ"ה לרמז שדרך הד' יסודות אפשר לתקן.

קו מהו נלכה ונחיה ולא נמות גמא נחנו גמא גסטפנו אנכי אערבנו מ
העלכן לא מכרו את אדמתם ואמרי וספאלה עסה קניתי אתכם וסו את
השמו מה אמר אלהם ואמר אלהי סאל משה אלהי אלהי אמר אלהי
אני יהוה בקרבה ארץ ושמתי פדתבי עמי ובי עמך למחרי יהוה אתה זה
ממצרי סמבית עבדי סכי בחזק ידי הוציאני והוא אתכם מזהו לאי אכלחמץ
לפני האלהים ויהי מחרתו ישב משה לשפט את העם ועמדה עם למשה מן
העם קול אחד ואמר וכל הדיבר אשר דבר יהוה הנעשה וכתב משה את כל ד
והי ועל אהרן ועל בני ובלבב אל אלהים ועדא ובגשתם אל המזבח לשרת בק
משה פני סאל פני סכ אשר ידבר אי שאלרעו ושבאלה מחנה ומשרתו יהוש
בורבו עושל שאמותקמתו עשקרנתו על ארבע פנות וממנו יהי וקרנת
ביבוה קרי בממנו קרבנו אשה ליהוה אתה לבה מכסה אתה קרבנו את כל הח
ניא ליהמלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראשה לוי שחטו יק
גלחו הסגירה הכהן אתה נתקשבעתי מים שני יתורא ההכהן אתה נתקבי וסה
סבחדשה שביעי בעשו רלחדשת ענו אתנס שתי כסו כלמלאכה לעשו האז
מוסל את קריבו כי לאלרצוניה יהי להכם ואיש כי יקריבזבח שלמים ליהו
כסו אסבאלה לאלתו סרו ליהוה לכתסעמי קרי והלכתי אפאני עמכם בקרי ו
הו נשי אבית אב לגרשני אלי ספבן לאלו משמרת בני גרשו באלהמו עדה
יסבני שנהחמשה הקרבן נחשו בן עמי נדבבי וסהשני הקריבנות אלב
עגדה ואועינו כעי הבדלחשטו העם ולקטו וסחנו ברחי סאודכו במדכ

צופן מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בתוך פסוקי מתן תורה: **שבועות תשפ"ו ע"ם המשיח**, הדילוג הוא של **7865** אותיות היינו **786** כמנין **תשפ"ו** ועוד **5** לרמז על ה'תשפ"ו.

כל יתית את בני ישראל בקנאתי לכן אמרו
משפחתה פלאי לחצרן משפחתה חצרוני לנ
ען ויהיו בני יהודה למשפחתם של המשכ
תצלפחד מחלהו נעה חגלה מלכה ותרצה אז
משפחתה מלכיאלי ושם בת אשר שרחאלה מע
ן ואת משה ואת מרים אחתם וילד לאהרן
אבינו מתוך משפחתו כי איננו לובתנה לו
שריבאל פנייהם ואשרי וציאם ואשריביא
למנחה בלו להבשמן כתיתרביעתהין עז
ובחמשה עשרי ופלחדשה זה חגשבעת ימי
ישעיר עזים אהדלכפרעל כסמל בדעלו
ידומנחתה ונסכיהם בחמשה עשרי וסלו
וסהרביעי פריסע שרהאיל שני כבשינ
בנישנה שבעה תמימים מנחתם ונסכיהם ל
רהאשר אסרה על נפשה יקמו ואם ביו שמו
חלצו מאתכם אנשים לצבאו היו על מדיו
יקצף משה עלפקודיה חלשיריה אלפיסוע
בבהמה אתה ואלעזרה כהן וראשי אבותה
כסם ליהוה שניסושבעים וחמריס שלשינ
הזהב מאתם כלכלי מעשהו יהי כלזהבהתו
חיתם מקדש ברנע לראות אתה ארץ ויעלו
לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעג

במדבר כ"ה:א
במדבר כ"ו:ד
במדבר כ"ו:ח
במדבר כ"ו:יב
במדבר כ"ו:מ"ד
במדבר כ"ו:נ"ח
במדבר כ"ז:ד
במדבר כ"ז:י"ז
במדבר כ"ח:ה
במדבר כ"ח:י"ז
במדבר כ"ח:כ"ט
במדבר כ"ט:א
במדבר כ"ט:כ"ג
במדבר כ"ט:ל"ו
במדבר ל:ח
במדבר ל"א:ג
במדבר ל"א:י"ד
במדבר ל"א:כ"ו
במדבר ל"א:ל"ח
במדבר ל"א:נ"א
במדבר ל"ב:ח
במדבר ל"ב:י"ט

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: יר"ם מש"ח ב"א תשפ"ו ישר"ח מל"ך משמ"ם, שופ"ר הא"ר חש"ך

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בַּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גָּאֻלָּה לְעוֹלָם עַד שְׂיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכָתִיב "אַחֲרֵי יָשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זוּ מַלְכוּת שְׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם" זוּ מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, "וַיַּחֲדּוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹבֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְהִרְמַח"ל (דָּרֵךְ עֵץ חַיִּים) מְבַאֵר שֶׁבִקּוּשׁ מַלְכוּת ה' פְּרוּשׁוֹ לְלַמֵּד חֻקֵּי הָאֱמֻנָה.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת